



Het hofje Armen de Poth in Amersfoort, waar alleen zestigplussers met een uitkering of aow kunnen wonen. Er is een wachtlijst van twintig jaar!

MIDDELEEUWSE 'VOEDSELBANK' NU WOONHOEJE VOOR OUDEREN MET KLEIN INKOMEN

Rijk in Armen de Poth

door HANNA GILLISSEN

Het mooiste plekje van de stad is vaak in handen van de mensen met het meeste geld. Maar niet in Amersfoort. Het beeldschone historische hofje Armen de Poth biedt tegen een kleine vergoeding onderdak aan zestigplussers met een smalle beurs. Een moderne variant op de 14e-eeuwse liefdadigheid van de Pothbroeders. Zij deelden destijds aan de poort brood uit aan de armen en verzorgden de pestlijders. Die armoede behoort gelukkig tot het verleden, maar de huidige crisis heeft het wonen op het hofje ongekend populair gemaakt.

„Begrijp je nu waarom ik 's ochtends als ik wakker word het liefst buiten zit?” Bewoonster Mayke Amsen (63) wijst op de boomgaard, waar in de schaduw van de appelbomen al verschillende romances zijn opgebloeid. Ze glimlacht om een jonge vogel die een besje te

pakken heeft en vertelt dat de vele klapprozen zijn ontstaan uit een enkel zaadje in een van haar bloempotten. De wind deed de rest. „Kijk, deze plant heeft vandaag nog water nodig”, mompelt ze tegen buurman Koos van Vliet (77). Maar Van Vliet is al onderweg naar



Het echtpaar Van Vliet is dolgelukkig in Armen de Poth. „Sommigen vinden dat we ons moesten schamen, omdat de mensen dan weten dat je weinig geld hebt.”

„zijn' stuk tuin. „Ik heb alle bewoners om zaadballetjes gevraagd en ze hier geplant”, vertelt hij trots. „Sommige mensen vinden het onkruid, maar ik ben gek op wilde planten.” Een paradijsje is het, midden in de heetie van de Amersfoortse binnenstad. Toch werden Van Vliet en zijn vrouw niet door iedereen benijd toen zij zeventien jaar geleden in het hofje kwamen wonen. „Sommigen vonden dat we ons moesten schamen, omdat de mensen dan weten dat je weinig geld hebt. Maar wij hebben tenminste veel verstand, zeg ik altijd. De bomen,

planten, vogels, kunst en historische spraken ons onmiddellijk aan. Mijn vrouw en ik voelen ons rijk in Armen de Poth.” De schaamte is er nog steeds, weet mevrouw Amsen, die drie jaar geleden naar het hofje verhuisde. „Iemand draaide me de rug toe, toen ik vertelde over mijn nieuwe woonplek en zei: „Daar wil ik niets mee te maken hebben...” Je kunt het inderdaad zien als armoede, maar voor mij is het rijkdom.”

Binnenvader Jaap Bodd gaat wekelijks de 48 huisjes langs om de huur op te halen. Hij is de spin in het web, beheert het hofje en vormt de schakel tussen de bewoners en de regenten. Bodd: „In 1958 bedroeg de huur 3,25 gulden,

Van die vredige sfeer die er nu in het hofje heerst, was in de middeleeuwen echter geen sprake. Toen stond er nog het Pesthuis, buiten de binnenste stadsmuur, waar de pestlijders werden verzorgd. En in de bakkerij in het hoofdgebouw werden de broden voor de armen gebakken. Volgens de secretaris-penningmeester van het college van De Poth, Diederick van den Wall Bake, maakt deze oorsprong het hofje zo bijzonder. „De andere ongeveer 150 hofjes in ons land zijn meestal ontstaan doordat kinderloze vrouwen uit een rijke familie hun erfenis erin sloopten. Ze probeerden een plekje in de hemel te verdienen door een hofje voor de armalastige vrouwelijke familieleden te laten bouwen. Armen de Poth was eerst een stichting, met een pesthuis en een voedselbank avant la lettre. Later is het pas een hofje geworden. Drie keer per jaar wordt de klok geluid en delen we symbolisch krentenbrood uit aan de bewoners. Met Pasen, Kerstmis en op de stichtingsdag.”

„Eigenlijk is het geen huur, maar een vergoeding die de bewoners betalen, vertelt Van den Wall Bake. „Nog geen derde van onze inkomsten komt hier vandaan. Een ander deel vormt de pacht van de landerijen die de stichting bezit. De rest verkrijgen we door het verhuren van verschillende ruimtes en de kapel. Je kunt hier zelfs trouwen. Zo kunnen we na bijna zes eeuwen de doelstelling om armen te helpen in stand houden.” Elke dag een bruiloft is ech-

ter niet de bedoeling, benadrukt de voorzitter van het college en oud-huisarts Focco Fokkema. „Een beetje rumoer is leuk, maar mensen wonen hier ook vanwege de rust.” Van Vliet beaamt dat: „Het gebeurt gelukkig zelden, maar pas stond een paar toeristen in het raamkozijn schaamteloos bij ons naar binnen te kijken. Ik heb ze gezegd dat ik een goed idee had om naartoe te gaan; de diergaarde. Ze wisten niet hoe snel ze weg moesten komen.”

Bewoners moeten volgens Fokkema aan verschillende voorwaarden voldoen. „Alleen zestigplussers met een uitkering of aow, met desnoods een zeer klein aanvullend pensioen, komen in aanmerking. Ze moeten ook inwoner zijn van Amersfoort en



Hofbestuurders Focco Fokkema (l.) en Diederick van den Wall Bake. FOTO'S: ALDO ALLESIE

voor zichzelf kunnen zorgen. Maar we hanteren geen maximumleeftijd. We hebben zelfs net een nieuwe bewoner van 91 jaar! Als je eenmaal hier zit en je krijgt bijvoorbeeld een beroerte, dan kun je hier wel met behulp van thuiszorg blijven wonen. Gemiddeld blaast zo'n 45 procent van de bewoners op het hofje zijn laatste adem uit. De rest komt eerst in een verpleegtehuis terecht.”

Meneer Van Vliet en mevrouw Amsen konden vrijwel gelijk in het hofje komen wonen. Maar in een paar jaar tijd is er veel veranderd, liefhebbers kunnen een woning nu wel op hun buik schrijven. Fokkema: „Door de economische achteruitgang is de belangstelling voor het hofje enorm. We hebben momenteel een wachtlijst van 45 mensen. Per jaar komen er ongeveer een of twee huisjes vrij, dus de komende twintig jaar zitten we wel vol...”

www.armendepoth.nl

Verborgen plekje in Amersfoort populair door crisis

ROYAAL JOURNAAL



PIETER KLEIN BEERNINK
royaaljournaal@telegraaf.nl



Prinses Laurentien begroet Yvon Jaspers in Loenen, bij de presentatie van het kinderboek 'Ties en Trijntje'.

FOTO: ANKO STOFFELS

Boek zoekt kind

„Waarom heeft u geen kroontje op?” vroeg een piepjonge genodigde in Loenen aan prinses Laurentien. „Tja, dat is teleurstellend”, reageerde de prinses geamuseerd. Zij was in het plaatsje aan de Vecht voor de presentatie van het kinderboek *Ties en Trijntje* van Yvon Jaspers, presentatrice van het tv-programma Boer zoekt vrouw.

Zij is tevens ambassadeur van de stichting Lezen & Schrijven, opgericht door prinses Laurentien om laaggeletterdheid tegen te gaan. „Een kwartier per dag voorlezen heeft al een positief effect”, zei de prinses.

Sprekend de Zwijger

De Prins Willem de Eerste Herinneringsstichting sloeg weer toe, dit keer in Antwerpen. De stichting die bestaat van een legaat van econoom en journalist Edgar Nordlohne, heeft als doel de herinnering aan Willem de Zwijger levend te houden. Om de haverklap wordt met fondsen van deze weldoener ergens een nieuw beeld onthuld van de Vader des Vaderlands, die door ons koningshuis als stamvader wordt beschouwd. Dit keer streek de



Willem van Oranje zoals hij sinds kort in Antwerpen te zien is in brons. FOTO: CITY-MARKING.BE

pr-machine van de vier eeuwen geleden overleden prins neer in de tuin van het Antwerpse Mu-

seum voor Schone Kunsten. Willem van Oranje is uitgebeeld met zijn rechterhand Marnix van St. Aldegonde, burgemeester van Antwerpen, die het Wilhelmus geschreeven zou hebben. Ze worden omringd door zeventien zuilen, een voor elk van de Zeventien Provinciën, zoals de huidige Benelux toen bekend stond. Willem de Zwijger streed tegen onderdrukking en voor tolerantie, vrijheid van meningsuiting en van godsdienst.

'Alexander goede vader'



Aan het begin van hun vakantie, tijdens het jaarlijkse fotoment, werd prinses Máxima uitgenodigd om prins Willem-Alexander eens te beschrijven. „Wat is de charme van uw man?” vroeg een van de journalisten. „Nou, hij is heel eerlijk”, begon de prinses haar antwoord. „Wij kunnen heel veel met elkaar lachen. Dit jaar zijn we zijn tien jaar getrouwd en wat hebben wij het goed samen. We hebben drie kerngezonde kinderen. We

Prins Willem-Alexander met zijn jongste dochter prinses Ariane (5) tijdens de recente fotosessie. FOTO: ANKO STOFFELS

kunnen heel goed met elkaar praten en kritisch naar elkaar zijn. Maar ook met heel veel liefde ruimte aan elkaar bieden. Wij zoeken altijd samen die uitdaging en dat is heel fijn.” En hoe is hij als vader? „Geweldig, geweldig! Hij is een heel goede vader. Omdat het allemaal meisjes zijn, brengt hij een beetje de man in de familie en dat is echt terecht, dat is heel goed.” De prins maakte meteen zijn vaderlijke zorg duidelijk door te vertellen hoe opgelucht hij is, dat alle drie de kinderen zwemdiploma's hebben: „Ik heb doodsangsten uitgestaan bij zwembaden”, bekende hij. „Dat is gelukkig voorbij...”

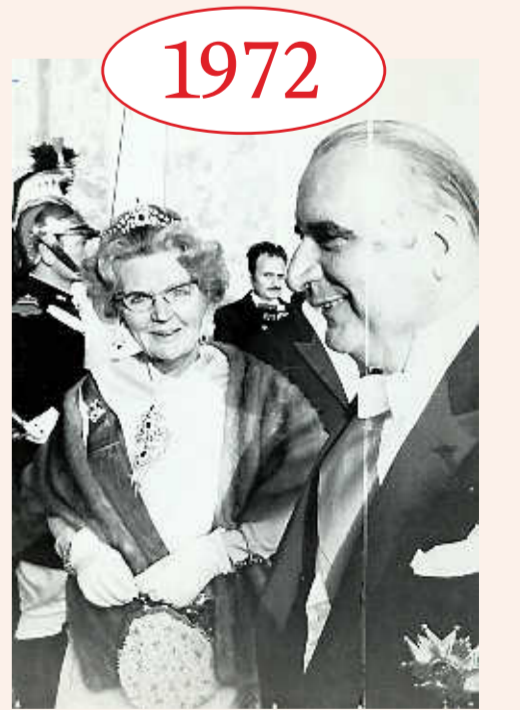
Olifant onthaalt muis

Prins Albert van Monaco (54) en prinses Charlene zijn afgelopen week door de Duitse president Joachim Gauck en diens partner Daniela Schadt ontvangen in Berlijn. Het prinselijk paar uit de ministaat aan de Middellandse Zee werd in de economi-

sche mammoetstaat onthaald met militaire eer. 's Avonds was er een galadiner in Schloss Bellevue, dat niet veel afweek van het diner tijdens het recente staatsbezoek van koningin Beatrix. Net als zij verbleef het paar in Berlijn in het Adlon Hotel. Het paar be-

zocht tijdens zijn tweedaagse bezoek ook Stuttgart.

Prins Albert en prinses Charlene (midden) op bezoek bij de Duitse president Joachim Gauck en zijn partner Daniela Schadt. FOTO: PPE



Koningin Juliana bracht in juni 1972 een staatsbezoek aan de Franse president Georges Pompidou. De Franse president presenteren zichzelf min of meer als vorsten, terwijl het land toch bloederig een einde maakte aan de 18e-eeuwse monarchie. Koningin Juliana werd met prins Bernhard ontvangen in het Grand Trianon, het paviljoen dat Zonnekoning Louis XIV voor zichzelf liet bouwen bij het paleis van Versailles. De Franse president houdt nog altijd kantoor in het Élysée, een paleis dat de Franse koning Louis XV cadeau deed aan zijn maîtresse madame De Pompadour. Vandaag neemt de huidige president Hollande in Parijs de traditionele 14 juli parade af op de Champs-Élysées. In heel Frankrijk wordt vandaag gevierd dat op deze dag in 1789 de Franse revolutie begon, die van het land een republiek maakte. FOTO: ANTON VELDKAMP